

nieuws

Ter Heide

WAAR IEDEREEN BIJZONDER IS

4

Trots zijn op onze ouders

Dinsdag 22 oktober 2013 hebben we minister Jo Vandeuren ontvangen in onze feestzaal in Zonhoven. De minister is ingegaan op de vraag van de ouders om een persoonlijke toelichting te krijgen bij zijn Perspectiefplan 2020. Als voorbereiding op het overleg werd een bevraging gedaan bij alle ouders omtrent hun vragen en bekommernissen bij het plan. Deze rondvraag resulteerde in vier heldere stellingen

jullie een stem hebben gegeven aan jullie kind en op de rol die jullie weggelegd zien voor Ter Heide. We herkennen onze ambities in jullie verwachtingen: we zien in jullie kinderen, broers of zussen (andere familieleden) bijzondere mensen met unieke verhalen, we willen hen ten allen tijde een warme en intieme thuis bieden, we willen staan voor kwaliteit van bestaan en zorg, we willen staan voor een levenslange opvang en we willen deze ambities met jullie delen en waarmaken. Wij hopen dan ook dat de constructieve dialoog bij de minister blijft nazinderen en we hopen dat hij de bekommernissen en stellingen kan omzetten in praktische maatregelen.

Het directieteam is niet alleen trots op de ouders.

Beste collega's, het directieteam ervaart jullie als zeer waardevolle medewerkers. Jullie kunnen trots zijn op jullie inzet en inspanningen. Jullie doen dat met hart en ziel vanuit jullie plaats en rol binnen Ter Heide. Getuigen hiervan zijn de vele

kleine en grootse dingen die er elke dag gebeuren. Ons Ter Heide Nieuws is daar weer het levende bewijs van. Dank daarvoor. Andere betrokkenen zijn onze vele vrijwilligers/Gezellen. Binnen Ter Heide heeft engagement duizend gezichten. Ook hier is trots weer op zijn plaats. Wij zijn heel blij met jullie engagement en jullie mogen trots zijn op hetgeen jullie willen betekenen voor ons. En dat is zeer veel en dat wordt ten eerste gewaardeerd.

Gezien het einde van het jaar dichtbij is en een splinternieuw jaar voor de deur staat, wenst het directieteam jou en diegenen die je lief zijn alle goeds toe voor het komende jaar. Laat er ons een hoopvol jaar van maken met veel uitdagingen, creativiteit en energie. En vergeet niet af en toe trots te zijn op onze gasten, ouders, collega's, Gezellen en vrienden, jezelf en onze warme gemeenschap Ter Heide. Gebruik de eindejaarsperiode om eventjes ter plaatse te trappelen, uit te rusten en samen met familie en vrienden te genieten van een zeer verdiende verpozing. Tot in 2014!

Paul Geypen, Algemeen directeur

die, na de toelichting door de minister, door een aantal ouders werden toegelicht. Tijdens deze duiding werd ik overvallen door een sterk gevoel van trots en trots zijn op.

Even een zijsprong naar het Van Dale Groot woordenboek van de Nederlandse taal. Ik lees het volgende: "Trots kan gebruikt worden in twee contexten. Trots is een sterk zelfgevoel dat ontstaat bij het volbrengen van iets groots of het bezit van iets kostelijks. Het gevoel van trots kan ook ontstaan bij het zien en ervaren van een grootse prestatie van iemand. Het gaat dan over trots zijn op een persoon of een groep van personen bij wie men zich betrokken voelt". Gezien Ter Heide een uniek mensenverhaal is, mogen trots zijn op zichzelf en trots zijn op anderen niet ontbreken.

Terug naar 22 oktober 2013. Het directieteam is heel trots op de wijze waarop

Woordje van de Gebruikersraad

Bijna 2 jaar geleden vond Pieter Schreurs een tweede thuis in Huis 6. Zijn vader had voor zichzelf beslist dat, vanaf het moment Pieter een plaats kreeg in Ter Heide, hijzelf "aan alles zou meedoen".

Zo is Stany Schreurs niet alleen een vast gezicht geworden als helper bij allerlei activiteiten, maar vertegenwoordigt hij ook woonbuurt Heuvel in de Gebruikersraad.

Stany: "Ik vind het belangrijk om andere ouders te leren kennen die met dezelfde problemen zitten. Hoewel elk kind anders is, worstelen we als ouders vaak met dezelfde dingen. Toen Pieter binnenkwam, merkte ik dat het heel moeilijk is om contact te krijgen met andere ouders. Soms begrijpelijk, heel

uit een heel andere cultuur.

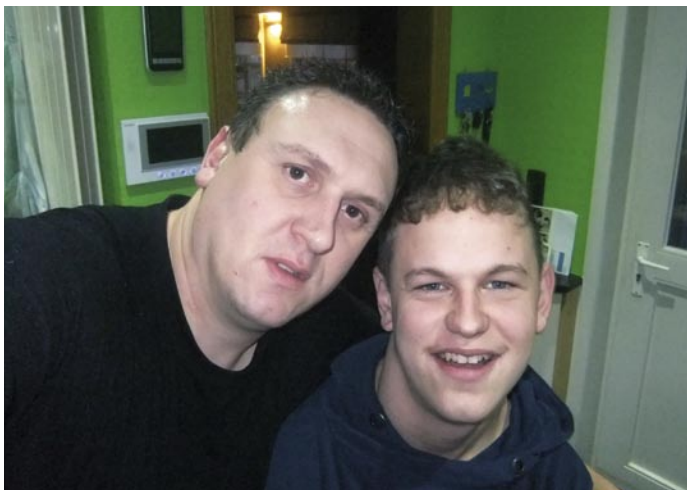
Toch vind ik zelf die contacten heel belangrijk. Als vertegenwoordiger van woonbuurt Heuvel wil ik daar ook actief aan werken, en proberen mensen samen te brengen. Jammer genoeg is dit tot hiertoe nog niet echt gelukt. Maar hier wordt zeker verder werk

van gemaakt!

Niet alleen contacten met andere ouders vind ik belangrijk, ik wil ook graag zicht krijgen op alles wat er leeft en gebeurt in Ter Heide. Vandaar mijn engagement voor de Gebruikersraad. Ik was dan ook aanwezig op 22 oktober 2013

heel wat andere ouders stelde ik vast dat de minister heel erg bekommerd was over de doelgroep van Ter Heide. Het plan dat uitgewerkt is, klinkt goed, maar ik blijf toch vragen hebben bij de concrete uitvoering ervan. Het klinkt heel mooi dat een "rugzakje" de garantie geeft om de juiste zorg te krijgen, maar de praktijk zal dit toch nog moeten uitwijzen. Mijn eigen recente ervaring spreekt dit al vast tegen.

Ik heb mij ook vanaf het begin geëngageerd als helper bij allerlei activiteiten van Ter Heide. Uiteindelijk is dit voor het goede doel, waar toevallig ook mijn kind nog iets aan heeft. Ik merk dat Ter Heide met die extra's heel wat mooie projecten kan realiseren. Het is tevens een ideale gelegenheid om andere ouders te ontmoeten. Ik zou het iedereen dan ook aanraden. Elke helpende hand is meer dan welkom."

wat ouders van kinderen die in Genk verblijven, zijn nog jong, hebben een druk gezins- of beroepsleven of komen

toen minister Jo Vandeuren zijn uitzetting rond Perspectiefplan 2020 naar voor bracht. Samen met

Stany Schreurs, vertegenwoordiger Gebruikersraad woonbuurt Heuvel, Genk

Sprokkelnieuws

Wist je dat Nadia Harraq, leefgroepmedewerker van Eik 2, door het "Internationaal Comité van het Zorglandschap" gevraagd werd als zorgambassadeur. Op een superenthousiaste wijze draagt Nadia haar steentje bij door niet alleen het beroep van opvoedkundige te promoten op allerlei activiteiten, opendeurdagen en in scholen, maar zich ook expliciet te richten tot jonge mensen van oorspronkelijk andere origine. Ook zij zijn immers meer dan welkom binnen de zorgsector. In oktober werd Nadia door het Belang van Limburg geïnterviewd en verscheen er een artikel met een prachtige paginagrote foto van haar met bewoners van Eik 2. Door de aanstelling van Nadia hebben we nu 2 zorgambassadeurs in huis. Zoals u in een vorige editie kon lezen, is immers ook Lily Aendekerk, Woning 40, zorgambassadeur van Limburg. Met de volledige steun van Ter Heide slaan Nadia en Lily in de nabije toekomst de handen in elkaar om mensen in het werkveld te introduceren, zowel tijdens evenementen van het Zorglandschap en Limburg, als op de werkvloer.

Knibbel knabbel knuisje ...

In de campus Genk werd er een hele week Halloween gevierd, of misschien is 'gevierd' een foute woordkeuze en geeft Halloween 'beleefd' een beter beeld van het gebeuren. Ons Halloweenteam werkte 5 workshops uit en met de ondersteuning van vele (ook niet-leefgroep gebonden) medewerkers konden alle kinderen hieraan deelnemen.

Zo hielpen we Heks Lotje toveren, nadat we eerst alle toverattributen hadden verzameld. We gingen binnenkijken in haar

huis, tussen alle spinnenwebben zoeken naar de zieke dieren. We brouwden een toverdrank ...

Dit waren nog maar een paar van de hek-sentaken die we moesten uitvoeren.

In de pompoenmaaldertij stonden er mummietenen, groene pannenkoeken met monsterogendrank en zombiehanden op het menu om te maken.

Tijdens de griezeltocht kwam het er op aan om voor alle opdrachten je koelbloedigheid te bewaren. De kinderen die in het spookbos waren terechtgekomen, kwamen allemaal buiten met een hoge heksenhoed, een griezelige pompoenmummie of met een spokenslinger rond hun hals.

En dan was er nog spiegeltje, spiegeltje aan de wand ...

Deze week was leuk, of beter gezegd, deze week was 'griezelig leuk'!

Hilde Steegmans, activeringscoördinator, campus Genk

Sprokkelnieuws

Wist je dat ...

... Ter Heide nog steeds een voetbalploeg heeft die regelmatig op het plein staat te zwoegen. De Ter Heide voetbalploeg kreeg nieuwe truitjes van hun sponsor. (zie foto). En dan zeggen dat mannen niet ijdel zijn ...

... Radio 2, de Koning Boudewijnstichting, Het Nieuwsblad en de Vlaamse provincies op zoek waren naar spontane initiatieven die buurtsolidariteit versterken. Radio 2 nam een interview af van enkele vrijwilligers van campus Zonhoven. Hoe charmant men deze inzending ook vond, we behoren helaas niet tot de drie initiatieven die doorstootten naar de finaleronde.

Hij komt, hij komt.... Komt hij?

Het is eind augustus als ik Steve van Huis 7 over 'Zwarte Piet' hoor praten. Eigenlijk doet hij dit het hele jaar door, maar na de grote vakantie krijgt hij toch een boost in het Sinterklaas- en Zwarte Piet-verhaal. Steve vraagt zich niet af of 'Zwarte' Piet nu eigenlijk zwart of vuil is, van discriminatie heeft Steve nog nooit gehoord. Wat Steve wél weet, is dat Zwarte Piet een pluim draagt op zijn hoed en dat wil hij ook. Dus krijgt Steve van een lieve opvoedster 'n pluim op zijn helm en is hij tevreden.

Zo zet Steve het hele Sinterklaasgebeuren in Woonbuurt Heuvel in gang. Als in oktober de Sinterklaasboekjes in de bus vallen is het hek van de dam. Er wordt ijverig geknipt en geplakt, er wordt gezocht naar wat er kan worden besteld voor een afgesproken bedrag, er wordt naar de winkel gegaan om spullen te laten wegzetten enz.

Maar dan komt eind oktober in Huis 5 een ontstellend bericht binnen. Sinterklaas is van het dak gevallen en heeft zijn been gebroken. Mike, Robin en Branden zijn in alle staten en vragen zich luidop af of 't nog goed kan komen met de Sint voor hij naar Ter Heide komt. De hoofdopvoeder, Ludo, en ik doen er nog een schepje bovenop en vertellen dat dit heel twijfelachtig is, want de Sint ligt in het ziekenhuis

met zijn been omhoog en hij kan niet meer stappen. 'En nu? En nu? Wat moet er gebeuren?' De jongens zijn bereid om de Sint te helpen en zijn zeker bereid om braaf te zijn.

Half november komt er 'n geruststellende brief van de Sint aan, die Robin op mijn bureau komt laten voorlezen. Het gaat gelukkig beter met de Sint en 't komt waarschijnlijk goed met zijn been. Maar ... er moet een opdracht worden vervuld ... Robin neemt deze opdracht au serieux, hij moet en zal eraan voldoen!

Bij Raf, onze maatschappelijk werker, moet hij boter halen, bij Patsy, onze verpleegster, moet hij bloem halen, bij Stéphanie, onze zorgcoördinator, moet hij eieren halen, bij mij bakpoeder en bij Freddy, de GES-

coördinator, vanillesuiker. Maar oei, al die mensen, buiten ikzelf, zitten in overleg.

Hoe moet dat nu? Robin laat niet af, hij zal in zijn opdracht slagen, hij weet alleen niet hoe. Mijn voorstel om met hem naar de keuken te gaan en daar bij Robbie al die ingrediënten te vragen, wordt onmiddellijk aanvaard. Zo gezegd, zo gedaan. Met een boodschappentas trekken we richting keuken. Robbie speelt het spelletje heel graag mee en vult de tas, Robin glundert. Ik denk bij mezelf: een kinderhand is rap gevuld en Robin zijn tas ook. Fier als een gieter stapt hij richting Huis 5.

Mij heeft hij niet meer nodig ...

Patsy Haex, leefgroepencoördinator woonbuurt Heuvel, campus Genk

Rudy Marzinzik, bewoner van woning 40 Zonhoven, is een trendsetter

Meer dan 10 jaar geleden startte Rudy met breien. Een hobby die niet enkel tijdverdrijf is voor Rudy, maar ook echt leidt tot creatieve resultaten.

Rudy maakt intussen mooie deken van verschillende afmetingen die gebruikt kunnen worden als picknickdeken, speeldeken, bedsprei...

Om de aanschaf van nieuw garen te bekostigen verkoopt hij de deken tegen aankoopprijs van het garen, namelijk 1 euro per 100 gram.

Mogelijke afmetingen en prijzen:

1,40 x 1,20 = 12 euro, 1,40 x 1,50 = 15 euro, 1,40 x 1,80 = 18 euro

Snel zijn is de boodschap, het aanbod

is voorlopig beperkt!

Geïnteresseerden kunnen ter plaatse een kijkje nemen, liefst voorafgaand een afspraak te maken.
(011 819409)

Chantal Coyette, leefgroepmedewerker Woning 40, Zonhoven

Medewerkers Berk-Spar liepen mee met 'Actie levensloop 2013'

Zoals we in voorgaande Ter Heide nieuws aankondigden, namen wij, Woonbuurt Berk-Spar, deel aan de actie "Levensloop Lommel" (stichting tegen kanker). We deden dit als een soort teambuilding, samen gaan voor het goede doel! Voorafgaand aan het evenement hielden we een wafelverkoop en verkochten we lippenbalsem en een handgel.

We verkochten niet alleen binnen Ter Heide maar ook aan het voetbalterrein van KRC Genk.

Dankzij deze acties waren we alvast in de mogelijkheid een mooie som aan de organisatie over te maken.

De '24 uren Levensloop' in kwestie was een mooie, leuke, zware, maar vooral emotionele gebeurtenis.

Om de estafette 24 uur te kunnen volhouden, dienden we elkaar ieder uur af te lossen! Gelukkig waren we met voldoende sportievelingen om de aflossingskoers te kunnen volbrengen.

Vooraf het laatste uur was emotioneel, want we hadden het gehaald!

Veel spierpijn, blaren, vermoeidheid ... maar het gaf ons een supergoed gevoel, we kwamen er als team ook sterker uit! Het waren 24 mooie uren.

We hebben dan ook onmiddellijk besloten om er volgend jaar weer voor te gaan.

Graag willen we iedereen van harte danken, zeker de mensen die ons uit de nood hielpen door op het laatste moment ons team te vervoegen!

Op naar Levensloop 2014!

Nele Kasprowski, leefgroepmedewerker Berk 1, campus Zonhoven

Muziekcafé in campus Zonhoven

Dat muziek vele van onze bewoners nauw aan het hart ligt is een waarheid als een koe. In onze zoektocht naar geschikte activiteiten, organiseren wij binnen de campus Zonhoven tijdens wintermaanden 4 keer een muziekcafé. Bedoeling? Lekker fijn een glaasje drinken terwijl je kan luisteren naar en dansen op leuke muziek. Het is tevens een moment om, over de woonbuurten heen, elkaar in een ongedwongen sfeer te ontmoeten.

Ons eerste muziekcafé vond plaats op vrijdag 15 november. Via onze vrijwilligster Simonne (zij komt elke week fietsen met de bewoners van de Eik), vonden we een tiental accordeonisten van de muziekgroep "Con Amor" bereid om voor onze gasten gratis en voor niets het beste van zichzelf te geven. Het succes was enorm. Vanaf het ogenblik dat de bewoners de zaal betraden, werd er gedanst en gezongen. Mooi om te zien. Daarom durf ik met zekerheid zeggen dat onze gasten zich geweldig geamuseerd hebben die namiddag.

Via deze weg wil ik dan ook al de muzikanten en sympathisanten van de groep "Con Amor" een dikke dankjewel zeggen voor deze geslaagde activiteit. Dat de naam van de groep "Met Liefde" betekent zegt waarschijnlijk alles over de mensen die er in spelen. Dank u wel! Graag ook een woordje van dank aan alle mensen die geholpen hebben bij de organisatie van het gebeuren. Het was voor mij een hart onder de riem om te kunnen rekenen op zoveel steun.

Tony Antheunis, activeringscoördinator, campus Zonhoven

Naar de kermis in Hasselt

Maar waar blijft die bus toch? Toch maar even gebeld naar de Lijn. Ja, ja, ze is vertrokken, ze zou er al moeten zijn. Oef! Het zou je maar moeten overkomen dat men de bus vergeten was. Want we gaan wel naar Hasselt Kermis vandaag, hoor! En dat is iets wat we voor geen geld willen missen.

Met ongeveer 200 bewoners en begeleiders loopt Ter Heide bijna leeg. Dit jaar worden we verwacht op maandag in plaats van donderdag. Voor ons maakt dat niet veel uit, wij zijn altijd paraat. Hasselt Kermis start traditioneel in de hangaar van de brandweer. Daar mogen de bewoners een mooi knuffeldier gaan afhalen. En dan op naar de kermis. Voor ons

zijn alle attracties die dag gratis en iedereen krijgt ook nog eens een pakje smoutebollen en een blikje frisdrank. Dit alles gesponsord door de Stad Hasselt. Toch wel een mooi gebaar. Merci Hasselt! Zelf ben ik geen held als het gaat over attracties die snel rondraaien of erger nog, wanneer de vaste grond onder mijn voeten verdwijnt. Gelukkig hebben we

ook wat jongere begeleiding bij, niet dat ik oud ben, die onze gasten hierbij begeleiden. Want heel wat bewoners vinden het geweldig om in al die attracties te zitten. Vol bewondering kijk ik naar Hendrik als hij helemaal op eigen houtje in één van die enorme toestellen gaat. Nieuwsgierig blijf ik even wachten tot hij eruit komt, terwijl ikzelf alle moeite doe om mijn middagmaal op zijn plaats te houden. Geen groen of blauw gezicht, maar een brede glimlach drukt me met mijn neus op mijn eigen tekortkomingen. De tijd vliegt als je op de kermis bent. We moeten ons haasten om onze smoutebollen te eten en de bus te halen. Dat het een geslaagde activiteit was, hoeft hier geen betoog. Kijk maar naar de foto's. Die spreken boekdelen!

Tony Antheunis, activeringscoördinator
campus Zonhoven

Daguitstap naar zee met de ouders van Eik 4

Met de trein van 09.00 uur vertrokken we met gasten, personeel en ouders een dagje naar zee. De weergoden waren ons goed gezind. Eenmaal in Blankenberge aangekomen wandelden we naar het restaurant voor een lekkere maaltijd. Het weer was zo heerlijk dat we het dessert buiten op het terras aten. Daarna konden we onze benen eens goed gaan strekken op de dijk. Na het volgende terrasje was de tijd al aangebroken om naar het station te gaan. Maar voor we de trein opstapten, konden we er nog picknicken. Ik wil in naam van alle ouders het personeel bedanken voor deze fijne dag. Deze uitstap is zeker voor herhaling vatbaar. Bedankt.

Marie-Louise Claassen, mama van Peter Claassen, bewoner Eik 4, campus Zonhoven

Griezelen in woonbuurt Eik en Linde

Op donderdag 31 oktober 2013 organiseerden de woonbuurten Eik en Linde een halloweenactiviteit. Op het griezelbospad kwamen de bewoners van de leefgroepen allerlei spelletjes tegen. Alle deelnemers kregen de opdracht om op zoek te gaan naar de spoken die zich tussen de bomen verborgen hielden.

Eens een spookje gevonden, mochten ze de buit (snoepjes en koekjes) onder elkaar verdelen. De bewoners genoten van deze zoektocht, niet in het minst vanwege de lekkernijen die her en der te vinden waren! In de feestzaal brouwden de andere

bewoners ondertussen stevig aan allerlei huiveringwekkende hapjes: lange-vinger-soep, boomstamprut, heksenprotten en bloedsap ... Na de tocht op het griezelbospad deden alle heksen en spoken zich te goed aan het lekkers. Bedankt voor

jullie massale opkomst, de positieve reacties en de griezelige outfits!

Bregje Hoogmartens, logopedist, en Evelien Jordens, ergotherapeut, woonbuurt Eik en Linde, campus Zonhoven

Linde 2, 3 en 4 samen op kamp

Ditmaal was het anders dan voorheen, We gingen deze keer niet alleen!

Een menggroep tussen Linde twee, drie en vier, Dat belofde op voorhand al veel plezier!

*Koffers werden zorgvuldig gemaakt, Niets vergeten? Alles in de wagens en juu ... we konden gaan.
We hadden een hele reis voor ons staan.*

*Niet naar zee zoals het vorige jaar, Na wat kilometertjes rijden waren we eindelijk daar ...
Houffalize, daar lag ons mooie kamphuis! En we konden starten aan deze week!*

*Alleen maar blij gezichten, Buikjes gevuld met allerlei lekkers,
Voeten moe van de heerlijke wandeltochten, Kleine oogjes van de iets kortere nachtjes!*

Kortom, een kamp zoals kampen moeten gaan ... Met alleen maar een voldaan gevoel bij het naar huis gaan!

Noortje Goffings, leefgroepmedewerker Linde 4, campus Zonhoven

Lieve broer, 'k moet je eerlijk bekennen ...

*Ooit heb ik er wel aan gedacht
Ik hoopte jou voor iemand anders te kunnen ruilen
Tja, ik weet, dit had je nooit van mij verwacht
Jou ruilen voor een broer die mee kan rennen
Die wilt plagen of zelfs vechten nu en dan
En dan samen in de hoogste bomen klauteren
Maar ik weet dat dat helemaal niet kan*

*Jij bent zo anders, en toch zo heel gewoon
Jij geniet van kleine dingen
Dat is waar ik van droom
Dat de mensen leren houden
Van de "anderen" om me heen
En een toekomst helpen bouwen
Want jij, jij kan dat niet alleen*

*Kon ik voor jou de wereld maar veranderen
Ja, dan plukte ik voor jou de mooiste ster
Een ster, die mensen doet geloven in de "anderen"
Maar ik weet, die droom is nog ver*

*Lieve broer, ik zou je nooit meer willen ruilen
Want er is geen tweede zoals jij
'k zie je zo graag dat ik wel zou kunnen huilen
Want als ik jou gelukkig zie, dat maakt me blij*

*Zina Schiemann, zus van Zano Schiemann,
Huis 6, woonbuurt Heuvel, Genk*

Werelddierendag in Ter Heide

Na een typisch Belgische regennacht startte de Werelddierendag, die we voor de eerste keer op de campus Zonhoven organiseerden. Als dat maar goed komt ... was m'n eerste bedenking. Maar nog voor ik goed en wel Ter Heide binnenreed klaarde de hemel op en brak het zonnetje door de wolken. Gelukkig!

Op het terrein was Yveske van de 'Sporthonden Kiewit' al druk bezig met het plaatsen van de nadar. De stal was eerder al opgeruimd door Tony, zodat het kleinvee er een plaatsje kon krijgen.

We deden weken eerder een oproep aan iedereen om met hun huisdier deel te nemen aan dit evenement.

En inderdaad, medewerkers en vrijwilligers kwamen met hun allerliefste knuffelkonijntjes, schildpadden, ratjes, tropische vogeltjes, handtamme kiekens, ... naar de stal afgezakt, waar onze "kleinveetentoonstelling" vorm kreeg. De goedgetrainde honden kwamen eraan en ook de minder goedgetrainde maar trouwe huis-, tuin- en keukenviervoeters huppelden blij met hun baasjes over het terrein. Natuurlijk reden de huifkar en paarden-

koets uit en dit keer waren zelfs een minipony en een ezel van de partij. In sommige leefgroepen maakten de

gasten al van bij het ontwaken kennis met de viervoeters van hun leefgroep-begeleiding, zij hadden ineens een

‘huisdier-voor-één-dag’.

Dit alles was op zich al een ervaring, maar daarenboven vond er de hele dag een spectaculaire hondenshow plaats op het centrale plein van de campus.

Wat verderop gaven de blindengeleidehonden het beste van zichzelf.

Zowel voor- als namiddag kon men aansluiten op een wandeling in het gezelschap van de honden.

Huifkarren en paardenkoets reden af en aan om onze gasten op een ritje te trakteren ...

Onder massale belangstelling werden er in de namiddag ook enkele duiven gelost, die hopelijk ondertussen hun

weg naar huis terugvonden.

De gasten genoten met volle teugen.

Daarom wil ik uit naam van onze gasten iedereen uitvoering danken voor de enthousiaste aanwezigheid.

In het bijzonder dank aan het Sporthondencentrum van Kiewit, de Limburgse reddingshonden, de blindengeleidehonden van Genk, de manege van Zonhoven en Dré Steegmans, Stico, de Akkerboom, Carine Pauwels en de vele ouders, vrijwilligers en medewerkers die hun huisdieren bij onze gasten brachten.

Sarah Maes, ergotherapeut, campus Zonhoven

Vrijwilligers en de kwaliteit van leven voor onze gasten

In Ter Heide zijn er heel wat teksten geschreven en procedures uitgewerkt om de kwaliteit van leven voor onze gasten als een belangrijke doelstelling naar voren te schuiven. Woorden als "warme thuis", "inclusie", "zinnvolle dagbesteding", "met het hart", "integratie", "zorg op maat", ... zijn stuk voor stuk belangrijke waarden, waarmee we aangeven dat we met zijn allen staan voor een goede zorgverlening. Daar is geen speld tussen te krijgen.

Als gewezen kwaliteitsmanager heb ik nu veel minder te maken met procedures, visieteksten en moeilijke woorden. Vandaag ben ik activeringscoördinator op de campus Zonhoven. Vandaag probeer ik al deze "dure woorden" in de praktijk om te zetten. Vandaag ben ik op zoek naar hoe wij die warme thuis vorm kunnen geven met beide voeten in de praktijk ... en ik heb geluk.

Elke dag krijg ik hierbij hulp. Hulp van de vele vrijwilligers die naar Ter Heide komen met slechts één doel. Onze gasten gelukkig maken. Zij hebben daar niets speciaals voor gestudeerd. Zij hebben daar geen diploma voor. Ze kennen de missie van Ter Heide niet van buiten. Ze kunnen geen opsomming geven van de waarden die wij nastreven in onze voorziening.

Het enige wat zij gemeen hebben, is dat zij een deel van hun tijd aan onze gasten willen geven en dat zij het hart op de juiste plaats hebben. Dat warme gevoel stralen zij uit naar de bewoners.

Je kan het elke dag zien. Je kan het elke dag voelen. De zorg waarmee zij onze gasten omringen, de manier van omgaan,

de gezellige babbel, ... is hartverwarmend.

Soms maak ik wel eens een foto als we onderweg zijn met de gasten. Dan kan je het zien. Dan zeggen beelden in één oogopslag waar duizend dure woorden niet in slagen. Dan weet je gewoon dat een warme thuis niets met woorden maar alles met daden heeft te maken.

Elke dag opnieuw en opnieuw, consequent. Een uitgestoken hand, een knuffel, een gezellige babbel (ook al zeggen ze niets terug), dat ritje met de fiets, die wandeling, dat kleine koekje onderweg, die uitgestoken hand. Daar voelen onze gasten zich goed bij. Dat hebben onze gasten nodig.

Ik ben er van overtuigd dat de vele vrijwilligers die naar Ter Heide komen, perfect in de praktijk omzetten wat wij als professionals in onze voorziening proberen na te streven.

Vraag het maar aan onze gasten! Zij gaan het beamen. Eén ding staat voor mij vast.

Je mag duizend mooie woorden schrijven, je mag de beste redenaar op deze wereld zijn, je mag de beste uitrusting hebben die je maar kan wensen en de mooiste schema's op papier hebben staan, het is toch de praktijk die telt. D-O-E-N!!! Denk daar maar eens over na, maar niet te lang...

Tony Antheunis, activeringscoördinator, campus Zonhoven

Veni, vidi, vici

's Ochtends tijdens het ontbijt gieren de zenuwen door mijn lijf. Ik wurm mijn boterhammen naar binnen. Yes! Eindelijk is het zo ver. Woning 40 heeft me immers ingeschreven om als eerste in de geschiedenis van Ter Heide deel te nemen aan de groots opgezette playbackwedstrijd "Micromix", georganiseerd door het VFG met ondersteuning van heel wat BV's.

Ik heb gekozen voor het nummer "Ik wil je" van De Kreuners. Het personeel tovert me om tot de echte Walter Grootaers. Een kostuum en een mooie cravatte liggen voor me klaar. Mijn haren worden zwart gespoten. Echt fijn vind ik dit niet, maar ja, ik moet mijn gevoelens aan de kant zetten voor de perfecte performance ... Willy gaat tijdens mijn optreden mijn gitarist zijn. Ook hij krijgt een mooie cravatte.

Rond een uur of elf vertrekken we naar Hangar 58 in Bokrijk. Eenmaal binnen zie ik wat een massa volk er is. Ik kan niet wachten tot het aan mij is.

We eten lekkere frietjes met een frikandel. Ik hoop dat dit me straks niet zuur zal opbreken, het heeft me gesmaakt. En nadat we van de optredens van de andere kandidaten genieten, is het bijna mijn beurt. Mijn gitarist en ik gaan achter de schermen klaarstaan.

Eindelijk! Het is aan ons. We gaan het podium op en de presentator Sean Dhondt stelt enkele vragen aan mij. Eigenlijk wil ik gewoon beginnen te zingen! Aan mijn linkerkant zie ik veel mensen van Ter Heide staan met allemaal spandoeken die voor mij zijn gemaakt! Dit geeft me vertrouwen en ik word er zelfs wat rustig van.

We zijn er helemaal klaar voor!

De muziek begint en ik ben onmiddellijk in mijn ritme. Ik zing goed mee en geef alles

wat ik in me heb. De zaal gaat uit de bol en heel het publiek zingt en danst mee. Af en toe kijk ik naar de gitarist en ook die doet het fantastisch. Ik eindig mijn optreden met een grote sprong in de lucht. Dan hoor ik een oorverdovend gejuich en geklap. Ik ben overmand door emoties en het enige wat ik kan doen is ... lachen. Plots komt daar Inge van Woning 42 uit het niets met een bloemetje naar me toe. Ik krijg de microfoon van de presentator en bedank haar. Ook richt ik een woordje tot al mijn kameraden en het personeel van Woning 40.

Dan moet ik naar de jury en ook zij vinden dat ik het heel goed heb gedaan. Wat ben ik fier!

Rond 15.00 uur horen we dan de uitslag.

Een andere kandidate heeft gewonnen maar Willy en ik krijgen toch ook een medaille waar we erg content mee zijn! Iedereen komt ons feliciteren en zeggen dat we het super hadden gedaan.

In de late namiddag komen we terug aan in Woning 40. Mijn medaille hou ik als een kostbare relikwie stevig tegen me aangedrukt. Ik ben heel gelukkig en fier op mezelf. Wat een superdag! Nu kijk ik er enkel nog naar uit om mijn haren te wassen, want mijn eigen mooie grijze pluimpjes, daar kan toch niks tegenop!

Dirk Brans, bewoner en Stien Lipkens, leefgroepmederwerker van Woning 40, campus Zonhoven

Originele doolhoftocht in maïsveld Peer

De bewoners van Eik 3 en hun begeleiders vertrokken tussen het gewas, schuifelden lekker door het mulle zand, raakten verdwaald in het maïsdoolhof, kwamen dieren tegen om te knuffelen, konden onderweg een pintje drinken en waren verwonderd als nog de uitgang te vinden. De bewoners genoten van deze bijzondere sensatie, het was een ongewone maar aangename ervaring.

Buurtcafé: thema "Goe Gebakken"

Benodigdheden: 1 sportzaal, 57 bewoners die zin hebben in iets lekkers, 30 watertandende medewerkers, pannenkoeken, cup cakes, verloren brood, pudding, wafels.

Bereiding

We nemen de sportzaal en richten hem gezellig in. We maken in elke hoek een bakhoekje, zodat de pannenkoeken, het verloren brood en de wafels ter plaatse kunnen gebakken worden.

De cup cakes en de pudding laten we versieren door onze bewoners. We genieten tijdens deze bakprocessen van de overheerlijke geuren.

Zet in tussentijd ook wat ramen open, zo kan het brandalarm niet afgaan. Na

even wachten op de lustige bakkers, kunnen we dan met z'n allen beginnen te smullen!

Resultaat

Lachende gezichtjes en goed gevulde buikjes.

Met andere woorden: "Goe Gebakken" was geslaagd!

Nathalie Teliszewskij, ergotherapeut, campus Borgloon

Sport- en speldag in Borgloon

Wij zijn de tel kwijt geraakt, maar ongeveer 15 jaar geleden startte men met de Haspengouwse sportdag. Dit is een jaarlijks weerkerend sportevenement voor personen met een beperking.

De mensen van de Loonse adviesraad voor personen met een handicap, Nederheem, Intesa, Wiric, De Dageraad en Ter Heide slaan de handen in elkaar om inmiddels 400 personen een fijne dag te bezorgen.

Tal van activiteiten staan op het programma. Het treintje van Bilzen blijft een populaire activiteit. Tinne van Wiric krijgt de bewoners enthousiast rond een kleurrijke parachute. De dames van line-dance Alken dansen met de gasten en zorgen voor veel ambiance. Allerhande volksspelen en kleurrijke luchtkussens maken de Bommerzaal tot een attrac-

tieve locatie. De nieuwe voorzitter van het OCMW van Borgloon doet zijn woordje en geeft elke deelnemer een medaille. (kwestie om elke sporter te laten winnen). Fier, met het edel metaal rond de hals, zetten de deel-

nemers de fuif in gang en verlaten de dansvloer pas als zij moeten huiswaarts keren.

Guido Massonnet, coördinator campus-ondersteuning Zuid- Limburg

In Oostende op kamp met Brik 5

Lekker ontbeten voor we met pak en zak richting station Sint-Truiden vertrokken. Eventjes wachten voor de trein naar Oostende er is, overstappen in Leuven en weg waren we.

Bij aankomst eerst lekker gaan eten, nadien alles uitgepakt, iedereen moe maar voldaan klaarmaken om slapen te gaan. Fris gewassen, tijd om onder de wol te gaan. Elke morgen na het lekker ontbijtbuffet vertrokken we om te wandelen en dat verdiende regelmatig een terrasje. We hadden de weergoden gelukkig mee. 's Avonds hebben we van de kookkunsten van de collega's mogen proeven en 't was lekker, de gasten genoten ervan. De week is voorbij gevlogen en vrijdag zijn we terug vertrokken richting Sint-Truiden. Voor onze gasten en medewerkers was 't weer een geslaagd kamp. Iedereen kijkt ernaar uit om volgend jaar terug te gaan.

Dams Gerda, vrijwilligster Brik 5, campus Borgloon

Pattondrive in Borgloon, puur genieten ...

Het was ideaal weer om aan onze tocht met de Pattondrivers te beginnen. Alle deelnemers kregen voor het vertrek een mooi T-shirt met het logo van de Pattondrivers.

Dit jaar kozen we ervoor om ouders en vrienden die niet meereden, al tijdens de rit in de sportzaal, omgebouwd tot cafetaria, te ontvangen.

Zo konden zij ondertussen al een tasje koffie drinken en eens lekker bijpraten. Intussen genoten de deelnemers van een prachtige rit door de velden. Het zonnetje scheen zo fel dat er hier en daar al iemand begon te verbranden. De tussenstop in de schaduw was dan

ook zeer welkom, net zoals de appels en peren die intussen smakelijk werden genuttigd.

Toen de karavaan terug op de parking in Hoepertingen aankwam, stond alles mooi klaar om de groep te ontvangen. Er volgde een korte speech van de voorzitter van de Pattondrivers, met een speciale vermelding voor de grote opkomst van de jongeren van de club, opvolging verzekerd dus!

Pattondrive editie 2013 was een groot succes, de rit was super, de sportzaal was goed gevuld, het gezelschap was aangenaam..

En eerlijk gezegd ... wie heeft dat nu niet graag op zondag, eerst fijn buiten genieten van zon en wind, dan een lekker stuk taart met een goede tas koffie!

Cynthia Gilissen, administratief medewerker, campus Borgloon

Sprokkelnieuws

Wist je dat ...

... de medewerkers van de campus Tongeren vol enthousiasme speelgoed hebben ingezameld voor het Sinterklaasproject van de lokale Sint-Vincentiusgenootschap. Er werd veel mooi en nog bruikbaar speelgoed bijeengebracht. Heel wat kinderhandjes konden zo worden gevuld. De actie kwam er op initiatief van de firma Avnet van Tongeren-Oost.

... Eik 1 en Eik 4 tijdens een dagtocht in 't Bolderke (Bovy) lekker smulden en daar de verrassing van hun leven kregen toen ze om de rekening vroegen? Een lieve man, die stiltejes in het hoekje zat, had bij zijn vertrek de rekening betaald! Zonder iets te zeggen ... Amai, daar waren zij eventjes stil van! Merci aan deze anonieme man! Onze bewoners zijn hem héééé dankbaar!

Raymond Jame gaat op pensioen

“Eén van de pioniers van Ter Heide, Raymond Jame, gaat eerstdaags op pensioen. Raymond geeft hierbij een overzicht van zijn loopbaan en zijn persoonlijke ervaringen in Ter Heide. ” Raymond is op 13 januari 1975 op Ter Heide beginnen te werken als “nachtverantwoordelijke” in de campus Genk. Dit cumuleerde hij, gedurende twee jaren, met zijn deeltijdse werking in het jeugdhuiswezen in Maasmechelen waar Raymond zijn roots zich bevinden.

In 1977 werd hij, na een “vruchtbare periode in het leger!”, hoofdopvoeder in het toenmalige T 1 waar de oudere gasten, de universitairers genoemd, toen verbleven.

Naast de vele bezigheden met deze gasten heeft hij heel wat ervaring opgedaan op huishoudelijk vlak, zoals poetsen, was plooien, WC's ontstoppen, bedden maken ... tot het verstelwerk van kledij. Het spreekt voor zich dat zijn vrouw, Elianne Venken (medewerker Personeel & Organisatie), daar later veel plezier aan heeft gehad.

In 1980, tijdens het afscheid van de sociaal verpleger, Jaak Kerkhofs, werd hij door de voormalig algemeen directeur, mijnheer Vols, gevraagd of hij het zag zitten om de sociale dienst te bemannen. Uiteraard moest Raymond daar eens over denken, want hij stond zo graag bij “zijn mannen”, de ouders en het personeel van T 1. Hij had daar zo een fijne, haast familiale, band mee kunnen uitbouwen. Na die “denkperiode” is Raymond op 1 april 1980 (juist voor de opening van de campus Zonhoven) als maatschappelijk werker in dienst getreden.

Bij de opening van campus Henisberg in 1999 is hij - als halftimer - mee overgestapt naar Tongeren, waar hij tot op heden nog steeds werkzaam is.

In al die jaren stond de hobby van Raymond, met name muziek, eveneens centraal in zijn leven.

Hij zette tijdens diverse activiteiten zijn beste beentje voor als dirigent van de Ray James Big Band. Raymond leidde tijdens talloze evenementen

de gelegenheden met de bewoners van Ter Heide.

De vele kerstvieringen die hij met zijn koorleden begeleidde, alsook de vele intro's op het jaarlijks bal in de Lorka en op nog vele andere activiteiten zijn hier getuigen van.

Van Raymond weten we dat Ter Heide altijd als een tweede thuis is geweest waar hij zich met “zijn” gasten, ouders, familieleden en personeel goed voelde. Hij wil bij deze laten weten dat hij Ter Heide erg dankbaar is voor de vele kansen en waardering die hij van eenieder kreeg.

Zoals het in ieder goed huishouden voorvalt, waren er soms ook mindere, of zelfs pijnlijke, momenten.

Zeker als iemand van de bewoners, ouders of medewerkers kwam te overlijden, was dit steeds een pijnlijke periode.

Op vraag van Raymond wil hij langs

deze weg zijn echtgenote, Elianne, en zijn gezin extra bedanken voor de grote steun en het begrip dat hij op onvoorwaardelijke wijze heeft ervaren tijdens momenten waar het iets moeilijker was.

Ook vanwege Raymond een woordje van dank aan alle ouders en medewerkers van ‘het grote Ter Heide’ waarmee Raymond op een fijne wijze heeft kunnen/mogen samenwerken. Hij hoopt dat de band die is gecreëerd nog vele jaren zal blijven bestaan.

Vanwege Ter Heide wensen we Raymond een fijn pensioen toe en danken hem voor zijn grote inzet. We zijn ervan overtuigd dat we een band voor het leven hebben.

Een intense periode van samen-zijn en genieten! Kampervaringen door de ogen van Guy en Diane

Henis 5 en Berg 6 organiseerden hun kamp in Retie (nabij Kasterlee) op Domein Beverdonk in 'Huis De Waterval'. Als vaste vrijdag-vrijwilliger van Henis 5 werd ik gevraagd om samen met mijn partner Diane, vrijwilligster Berg 6, mee te gaan.

Het was ons eerste kamp, maar wij vertrouwden erop. Net zoals toen wij in Ter Heide met vrijwilligerswerk begonnen en zowel in Henis 5 als in Berg 6 heel goed onthaald en begeleid werden. Op voorhand spraken we af om in te staan voor de keuken en de eetzaal en de normale huiselijke taken wat op ons te nemen, zodat de vaste leefgroepmedewerkers zich rustig bezig konden houden met de gasten.

Men voorspelde een 'rustig zonnig nazomerweer'. We keken er dus naar uit om allemaal samen op kamp te gaan. En inderdaad, we genoten alle dagen intens van deze periode van samen-zijn. Zondagmorgen was zo een voorbeeld-dag met een rustige (ontbijt)brunch, lekkere broodjes en verschillende soorten brood, beleg, ontbijtspek met omelet, fruit. Samen lekker lang tafelen, hiervan genoten de gasten echt.

Namiddag maakten we met zijn allen een boswandeling in het Prinsenveld, waar ook onze prinsessen waren. En wat smaakt er daarna beter dan een lekkere pannenkoek- of boekweitkoek in

een taverne? Dat was voor iedereen 'zondag houden'!

Op Domein Beverdonk waren er ook dierenvriendjes zoals Knorretje (het varken), Krol, de pony, die allemaal een bezoekje kregen van onze gasten.

Er waren ook natuurlijke wekkers: de hanen. Raar, de eerste dag kraaiden ze heel vroeg en de laatste dag was het flink wat later. Ondanks dat de kampperiode snel voorbij vloog, profiteerden wij allemaal heel erg van het samen-zijn, het

goede weer en de mooie natuur, zeker onze gasten genoten!

Voor ons, als vrijwilligers, zijn het juist heel kleine dingen of momenten, aangegeven door de gasten zelf, die het zo waardevol maken om vrijwilliger te zijn! Wij danken daarom bijzonder de leefgroepmedewerkers omdat zij ons deze unieke kans gaven.

Guy Collas en Diane Lesire, vrijwilligers van Henis 5 en Berg 6, campus Tongeren

Berg 6 op kamp

Na vol verwachting te hebben uitgekeken was het eindelijk tijd om op kamp te vertrekken. Met een volgeladen bus vertrokken we richting Retie. Omdat het dit jaar een nieuwe kampplaats was, bleef de spanning er dan ook goed inzitten tot bij de aankomst. "Van de zee naar het bos!"

Gelukkig kwamen we terecht in een mooie groene omgeving met boerderijdieren die het hele plaatje compleet maakten. Het huis genaamd "Landhuis" was erg gezellig ingericht, het voelde als een echte thuis. Onze gasten genoten dan ook met volle teugen. Zeker wanneer enkele collega's ervoor zorgden dat zij op tijd en stond voorzien werden van allerlei lekkertjes. Ja!! Aan het dieet werd even niet gedacht.

Ook de dieren waren voor onze gasten een echte belevenis. Zeker "onze Karel" vond knorretje echt de max. Een prachtige wandeling doorheen het bos, met het "A-capella" van één van onze gasten en een lekkere picknick zorgde ervoor dat we met

zijn allen genoten van een fijne dag. Met een gevoel van tevredenheid en saamenhorigheid kijken we allemaal terug op een geslaagd kamp. Het was zowel voor onze gasten als voor

ons een fijne ervaring.

Dus in 2014 gaan we zeker terug!

Sabine Moermans, hoofdopvoedster Berg 6, campus Tongeren

Henisberg goes Marrakech in de snoezelruimte

Jaarlijks plaatsen de therapeuten van Henisberg de snoezelruimte in een nieuw jasje. Op die manier blijft de aantrekkelijkheid van deze ruimte voor basale stimulatie hoog.

Blauw, rood, groen en geel geven de snoezelruimte een warme, oosterse uitstraling.

Gouden en zilveren accenten maken het geheel rijkelijk af.

De roosters boven de trilvloer en verhoogde matten zijn versierd met zilveren ballen, gouden zonnen en stofjes in beide tinten. Lampionnen in typische kleuren zweven door de lucht. Tientallen kussens in allerlei vormen en maten hebben kleurrijke hoezen, aangepast aan het thema. Uiteraard zijn de projectorbeelden ook aangepast.

Platen met spiegel folie en oosterse mozaïek sieren de muren en het "we-zitten-in-een-harem-tent" effect komt er dankzij de grote stukken organza.

Het is genieten in ons sprookje van 1000 en 1 nacht, ons Marrakech-thema.

Boven het waterbed lichten zachte bollen in fluo-kleuren op, zo is er voor ieder wat wils...

Dus; welkom iedereen, doe je schoenen uit, leg je erbij en geniet!

Sarah Maes, ergotherapeut Henisberg, campus Tongeren

Hardrocker en kinesist in Ter Heide Een bijzondere combinatie

Manuel Van Oppen werkt bijna twaalf jaar als kinesist in Ter Heide Genk, Woonbuurt Oase. Wat een aantal onder ons niet weten is dat Manuel, naast zijn voltijdse job, nog een drukke carrière heeft als leadzanger van de rockgroep Koyle. Op het podium heeft hij een ruig imago, wild, met de lange haren los. Een hardrocker die voor show en entertainment op en voor het podium zorgt!

Manuel, omschrijf even kort wat je als kinesist doet in Ter Heide.

Ik sta zoals alle kine's in voor het onderhouden en behouden van de motoriek en de gewrichtsbewegelijkheid van onze bewoners door middel van mobilisaties, rekkingen, orthopedische hulpmiddelen, hippotherapie, ... Maar ik ben ook vaak bezig met actieve therapievormen zoals fietsen, wandelen, zwemmen, ... Daarnaast krijg ik momenteel de kans om met een aantal jongere kinderen binnen Oase heel ontwikkelingsgericht te werken, dat soort uitdagingen vind ik ook heel boeiend. Verder probeer ik naast dit alles voor de kinderen de sleur te doorbreken door wat gek te doen en samen wat kattenkwaad uit te halen.

Naast deze voltijdse job ben je druk in de weer met het uitbouwen van een professionele carrière in de muziekwereld, hoe ben je daartoe gekomen?

Koyle is 16 jaar geleden ontstaan. We speelden toen een mengeling van eigen muziek en covers. We hebben in heel Vlaanderen de podia afgeschuimd en zijn ons steeds meer gaan specialiseren in covers. De buitenlandse interesse werd ook snel groter zodat we kunnen zeggen dat we ondertussen van aan de Noordzee tot in Berlijn en van Friesland tot Noord-Frankrijk en Luxemburg hebben gespeeld. Genk on stage, Terrasrock Bilzen, Hasselt Live, I love rock Hoeselt en het Harley Davidson treffen in Leopoldsburg zijn misschien herkenbare locaties in het Limburgse. Op 16 jaar tijd hebben we natuurlijk een stevige

reputatie opgebouwd en ook een ruime schare fans gekregen. Er kwam nog meer naambekendheid sinds wij vorig jaar meededen aan de Benelux editie van The Clash of the Coverbands.

Wat hield deze wedstrijd in?

The Clash of the Coverbands is een wedstrijd die al een achttal jaren wordt gehouden in Nederland, maar die vorig jaar de eerste keer werd opengetrokken naar de Benelux. Er waren dit jaar 1500 inschrijvingen. Tijdens de voorronde werd Koyle verkozen tot publieksfavoriet en mocht zo naar de regiofinale van België. Deze was in de MOD (Muziekodroom) in Hasselt, zowat onze achtertuin, dus hadden we weer de meeste stemmen van "ons" publiek en verze-

kerden ons zo van een ticket voor de halve finale in Hilversum. Ondanks de verre afstand kregen we het ook hier voor mekaar om veel supporters mee te torsen en gingen we opnieuw met de publieksprijs aan de haal! Volgende stap was de uiteindelijke overwinning tijdens de finale in de '013' in Tilburg, met dank aan de 650 fans die met bussen met ons meereisden! De hoofdprijs was een single release met videoclip en plugging & streaming via diverse media-kanalen plus een twintigtal optredens in het Nederlandse clubcircuit.

Leg eens uit, in verstaanbare muziek-lekentaal?

We mochten een single (2 nummers) opnemen en kregen daar een videoclip bij, die werd gepromoot en gepusht op verschillende radiozenders, vooral in Nederland. Zo stonden we met onze single "The end of June" drie weken in de Hollandse top 50 tussen de best verkopende singles van dat moment.

Welke gevolgen had dit voor Koyle?

Onze naambekendheid is in Nederland behoorlijk gestegen. Ook hebben we nu, via niemand minder dan "de" Sergio,

een nieuw management, 'Fame International', dat ons op professionele basis begeleidt. Zij willen ons naar de grotere podia brengen. Om dit kans op slagen te geven zijn we momenteel bezig met een restyling van het concept Koyle, zowel op muzikale basis als op het gebied van show en entertainment. In 2014 moet er een heel nieuw product op het podium te zien zijn. Gelukkig mogen we wel onszelf blijven, ondanks dat we toch naar een hoger niveau worden getild. Bovendien heeft ons management de juiste connecties in het wereldje: zo hebben we nu bijvoorbeeld contacten met professionele songwriters om ons te ondersteunen met ons eigen werk. De connecties van 'Fame International' zorgen er ook voor dat wij nu worden geboekt voor optredens in het voorprogramma van grote groepen. Dit is een geweldige ervaring en biedt enorm veel leerkanalen voor onze band.

Ruwe bolster, zachte pit? Je bent papa van een dochter van 13 en een zoon van 7 jaar, hoe ervaren zij hun muzikale vader? Houden zij van het soort muziek dat jullie maken en gaan zij als je grootste fans mee naar optredens?

Eerst en vooral treden wij veel te laat in de nacht op, dan liggen zij meestal al in dromenland, enkel bij uitzondering kunnen de kinderen eens meegaan. Zij kennen mijn muziek goed, al is mijn dochter meer in de leeftijd voor Justin Bieber en Selena Gomez. (lacht) Mijn zoon daarentegen is vast en zeker een rocker in spe. Hij heeft zeker muzikale aanleg en zingt al mijn nummers in onvervalst fonetisch Engels mee! De kinderen zijn ook vertrouwd met mijn werk in Ter Heide. Ik probeer hen daarin te betrekken en de levenswijsheid mee te geven dat niet alle kinderen hetzelfde zijn. Onlangs deed mijn zoontje zijn eerste communie en

brachten we taart naar Huis 3. Hij was héél fier om met zijn communicatoren de bewoners te kunnen trakteren.

Hoe combineer je dat alles? Waar haal je voldoening uit, wat is je uitdaging in het werken met de bewoners van Oase?

Ik kom met plezier werken, al is het op maandag wel eens pijnlijk na een zwaar rockweekend. (lacht) Ik kan mijn podiumvaardigheden hier trouwens goed gebruiken om onze bewoners tegelijk te behandelen en te entertainen. Het moet er van mij niet allemaal te serieus aan toe gaan.

De bewoners kunnen daar enorm van genieten en tegelijkertijd wordt het voor hen vaak makkelijker om de behandeling te ondergaan. Bij een aantal gasten zijn de motorische mogelijkheden beperkt en is het noodzakelijk om zo lang mogelijk hun beweeglijkheid te behouden: dat zijn vrij routineuze behandelingen en die vul ik graag aan met wat 'sjaale zeiver'. Ik heb op Ter Heide geleerd dat een lach toveren op het gezicht van onze bewoners soms evenveel waard is als de pure behandelresultaten. Bij andere gasten kan ik meer ontwikkelingsgericht werken. Daar zit de voldoening dan weer wel in de vooruitgang die een aantal kleintjes kunnen maken. Hen zien evolueren van kruipen naar lopen is de mooiste beloning voor al de energie die je daar dan hebt ingestoken!

Benut je je muzikaal talent in Ter Heide?

Regelmatig doet zich de kans voor om samen met de gasten muziek te maken. Er ligt in Ter Heide een gitaar, waarmee ik dan een aantal liedjes speel, om de gasten te amuseren en te motiveren terwijl zij bijvoorbeeld in de kinézaal hard aan het werken zijn op de fiets. Of ik kan soms gewoon iets spelen in de leefgroep waar ik dagelijks kom. Nour-Eddine kijkt hier enorm naar uit en heeft inmiddels van de Sint zijn eigen gitaar gekregen, zodat we gezamenlijk kunnen tokkelen! Dat gaat dan van kampvuurliedjes tot kinderliedjes tot nummers uit mijn re-

© A.D.P.ictures

pertoire of gewoon ter plaatse uit de duim gezogen onzin over opvoedsters en ander personeel. (dat laatste soort geniet trouwens de voorkeur van sommige gasten) Soms vragen de collega's mij om een nummer 'op maat' te maken voor speciale gelegenheden: iemand die met pensioen gaat, een ode aan de vrijwilligers om samen met de gasten op de vrijwilligersdag te brengen ...

Ik kan me voorstellen dat er soms raar opgekeken wordt als mensen je in het weekend op het podium in actie zien en als je 's maandags in Ter Heide hun kind aan het behandelen bent.

Ja, ik heb een atypisch uiterlijk voor een kinesist. Mensen die na een optreden een babbeltje komen slaan, raden vaak naar wat we voor werk doen: meestal kom ik daar als bouwvakker of metaalarbeider of zo uit en kijken ze raar op als ik zeg kinesist te zijn bij onze - toch vrij

kwetsbare - gastjes. De ouders en collega's die mij toevallig aan het werk zien tijdens optredens appreciëren dit wel, vinden dat chic.

Ik heb ook fans onder de bewoners! Vorig jaar kwamen Hassan en Stefaan, samen met 2 leefgroepmedewerkers, speciaal naar onze single-release-party. Dat deed enorm deugd, die gasten genoten enorm op hun speciale plaatsje vlak voor het podium.

Tot slot, ik moet het bijna niet vragen, als ik je zo enthousiast hoor vertellen: "Wat is je toekomstperspectief?"

Ik ben realist genoeg om te beseffen dat er maar weinigen in ons land van hun muziek kunnen leven, maar ik zal het niet laten om elke muzikale uitdaging te grijpen. Werk en passie zijn voorlopig nog altijd goed te combineren en ik doe ze beide nog even graag als in het begin, nu 12 en 16 jaar geleden.

Weggevertje

Aan het einde van het interview laat Manuel vallen dat hij als jonge knaap 5 jaar notenleer volgde en als klein Manu-elleke 8 jaar viool speelde! In zijn pubertijd hing hij de vioolstok aan de haak, verkocht de viool en kocht zijn eerste elektrische gitaar.

Hij leerde de grondbeginselen van het gitaarspelen op eigen houtje. Aan het Chiro-kampvuur leerde hij veel van een vriend. Deze vroeg hem jaren later om samen de band op te starten, waaruit Koyle ontstond. De rockband heeft sinds 1997 nog steeds dezelfde bezetting.

Wil je meer info over Koyle om Manuel tijdens de optredens aan het werk te zien?
www.koyle.be

Hilde Kubben, verantwoordelijke stagebeleid en externe communicatie

Sprokkelnieuws

Wist je dat ...

... onze gasten door De Kiwanisclub Sonuwe uit Zonhoven werden uitgenodigd om de blijde intrede van de Sint in Zonhoven mee te beleven. Er werden op voorhand tekeningen verdeeld om ingekleurd mee te brengen en aan de Sint te geven. De medewerkers en bewoners van Huis 1 waren heel enthousiast en werden hartelijk ontvangen door de leden van de Kiwanisclub. De bewoners kregen een bijzonder plaatsje toegewezen, vlak bij de Sint, zodat ze alles goed van nabij konden volgen. De Sint kwam tot bij Geof, Michael en Ivan en ze waren alle drie sterk onder de indruk van de heilige man. Als afsluiter kregen de gasten een hoop snoepzakken mee om, bij hun terugkomst, te verdelen onder de bewoners van de campus Genk.

... in 2014 de Kaart- en Kienavond slechts éénmaal, op vrijdag 7 februari, zal doorgaan in de campus Zonhoven?

... de stoomketel van de wasserij het eind september liet afweten. Hierdoor moest tussen 27 september 2013 en 7 oktober 2013 maar liefst 8394 kg was aan een externe wasserij worden uitbesteed. Een hele onderneming die uiteindelijk dankzij de inzet van velen tot een goed einde werd gebracht. Zo hebben medewerkers van de technische dienst tot lang na de reguliere werkuren nog vuile was helpen sorteren om de eerste ophaling te ondersteunen. Een aantal medewerkers van de wasserij zijn gaan ondersteunen in Tongeren en Borgloon. Verder konden we rekenen op de grote inzet van elke leefgroep om het aantal kilo's was in deze periode tot een minimum te beperken, waarvoor onze dank. Intussen is het leed geleden en is de stoomketel hersteld. Oef!

Zo stellen we ons Kerstmis graag voor ...

Vanaf het moment dat de avonden lang en donker worden, verlangen we allen naar de kerstdagen. Huizen, winkels en straten worden prachtig versierd. Een koortje op het marktplaatsje zingt de mooiste kerstliederen. We zien een Kerstman in de straat. Mensen zoeken cadeautjes uit en laten ze feestelijk inpakken.

In huis staat een prachtige kerstboom. De hele familie trekt naar de middernachtmis en in de kerk wordt er prachtig gezongen. Het is onze ultieme kerstdroom dat er bij het buitenkomen verse sneeuw is gevallen. De straten en pleinen lijken een sprookjeswereld zoals in de verhalen van Charles Dickens.

Thuis wacht een lekker worstenbroodje met warme chocolademelk. De volgende

dag draagt iedereen zijn mooiste kleren, er wordt samen gegeten en gedronken, iedereen is lief voor mekaar en we genieten zowel van het geven als het ontvangen van cadeautjes. Hierbij vergeten we niet diegenen die minder geluk hebben. Mensen die eenzaam zijn, mensen die het zonder familie moeten stellen bij Kerstmis. Mensen die in armoede leven. Mensen die niet in goede gezondheid verkeren. Mensen die verdriet

hebben om een overleden dierbare. We kunnen het kerstgebeuren een beetje aangenamer maken voor deze mensen door een vriendelijk woord, een kerstkaartje, persoonlijke aandacht, een uitnodiging ... Vanwege de redactieraad wensen we iedereen zalige kerstdagen om te genieten van het samenzijn met de mensen die er echt toe doen in het leven en een gelukkig Nieuwjaar, vol rust en harmonie.

Kerstmusical "de kleine trommelaar"

Deze prachtige kerstmusical, geschreven door Rudi Thijs, werd in 1994 meermaals opgevoerd. De musical wordt nu opnieuw gebracht door ervaren acteurs, muzikanten en een gemengd koor. Zij worden ondersteund door personen met een beperking die dans, figuratie en samenzang brengen.

Het streefdoel van de initiatiefnemers, KVG Bilzen-Hoeselt, is aldus inclusie en integratie teweegbrengen. Het ontmoeten en samen creëren, met een groot respect voor de mogelijkheden en beperkingen van de andere en het anders zijn, staat dan ook centraal. Dat dit "samen creëren" een bijzondere belevenis is, mochten we 2 jaar geleden reeds ervaren, toen een delegatie van Ter Heide deelnam aan de musical "Xmas". Dat was een optreden om nooit te vergeten.

Ter Heide was ook ditmaal met plezier van de partij. Voor "De kleine trommelaar" werd samen met de medewerkers en bewoners van de campus Tongeren een rolstoeldans uitgewerkt die perfect bij het thema van de musical past. Deze dans brengen zij tijdens de verschillende voorstellingen.

Het verhaal van de musical is het verhaal van Bertje, de kleine trommelaar. Bertje woont bij zijn grootvader die een zeer armoedig bestaan leidt. Hij kent zijn papa helemaal niet, want toen Bertje nog heel klein was, werd deze opgeroepen om in de oorlog te strijden voor het vaderland.

Bertje gaat in volle oorlogstijd op zoek naar zijn papa. Hij maakt in zijn kinderlijke puurheid heel wat mee op zijn tocht.

Wij genoten alvast van de repetities en zagen hoe de bewoners en hun begeleiders in hun dans opgingen en we zijn ervan overtuigd dat zij ongetwijfeld voor een extra elan zullen zorgen tijdens deze kerstmusical. Wij wensen alle deelnemers alvast heel veel succes.

De voorstellingen gaan door op 19, 20,

21 en 22 december 2013 in het Gemeenschapscentrum Ter Kommen in Hoeselt, en op 27, 28, 29 december 2013 in het Cultuurcentrum De Kimpel in Bilzen.

Bij het ter perse gaan van deze Ter Heide nieuws waren er nog steeds kaarten te verkrijgen, via de loketten en de website van respectievelijk GC Ter Kommen en CC De Kimpel.

Lieve Vandersmissen, directeur zorg

Geboortes

Kaate, dochtertje van Filip Reyskens
(leefgroepmedewerker Linde 1, Zonhoven)
en Ilse Jehaes

Lukas, zoontje van Sara Lieben
(maatschappelijk werker woonbuurt
Eik/Linde, Zonhoven)
en Dimitry Panis

Liene, dochtertje van Kim Hensen
(leefgroepmedewerker Berg 7, Tongeren)
en Nikki Steegmans

Lore, dochtertje van An Blokken
(medewerker grootkeuken, Genk)
en Tommy Devriese

Lore, dochtertje van Sarah Caenen
(leefgroepmedewerker Brik 3, Borgloon)
en Ronny Gaethofs

Huwelijk

Dominique Schepers
(medewerker economaat, Genk)
huwde met **Fabian Snyers**

Overlijdens

John (Jan) Vandermeulen
vader van Henri Vandermeulen
(secretaris IGL)

Miet Slegers
schoonmoeder van Marijke Tyrions
(leefgroepmedewerker Ven 2, Genk)

José Gijsen
moeder van Lucienne Weyen
(medewerker keuken, Genk)

Christine Sampermans
moeder van Hilde Goossens
(hoofdopvoedster Huis 4, Genk)

Mia Moors
moeder van Ida Ceragioli
(leefgroepmedewerker Dagcentrum, Zonhoven)

Cyrille Carolus
broer van Pierre Carolus
(medewerker technische dienst, Zonhoven)

Els Van de Vondel
schoonzus van Magda Notermans
(medewerker nachtdienst, Zonhoven)

Nieuwe medewerkers

Sinds september 2013 zijn een aantal nieuwe medewerkers Ter Heide komen versterken. De volgende personen heten we dan ook van harte welkom in onze organisatie:

Agnieszka Sobczak
Anne Brimioul
Christel Houben
Claudia Schoubben
Delphine Koninckx
Elke Iven
Iete Kusters
Karen Truyens
Karolien Boonen
Kathleen Jeral
Kelly Vandereyd
Lucienne Weyen
Mieke Steegen
Neslihan Erdogan
Nursen Bogaz
Patrick Hermans
Stefanie Gaethofs

medewerker onderhoud
leefgroepmedewerker
leefgroepmedewerker
medewerker onderhoud
leefgroepmedewerker
leefgroepmedewerker
verpleegkundige
leefgroepmedewerker
leefgroepmedewerker
leefgroepmedewerker
leefgroepmedewerker
medewerker grootkeuken
leefgroepmedewerker
leefgroepmedewerker
medewerker onderhoud
medewerker I.C.T.
leefgroepmedewerker

Zonhoven
Ven 1, Genk
Ven 3, Genk
Genk
Brik 5, Borgloon
Huis 5, Genk
Woonbuurt Eik, Zonhoven
Berk 3, Zonhoven
Brik 4, Borgloon
Huis 3, Genk
Eik 2, Zonhoven
Genk
Berk 3, Zonhoven
Berk 1, Zonhoven
Genk
Genk
Linde 2, Zonhoven

Een kerstverhaal

Als kersvers lid van de redactieraad van Ter Heide nieuws had ik, toen het kerstverhaal ter sprake kwam, langs mijn neus weg gezegd dat er wel een mooi kerstverhaal te schrijven was over de vrijwilligers van de campus Zonhoven. Velen van hen heten immers J(oz)ef en Maria. Wist ik veel dat mijn mederedactieleden dit serieus opgenomen hadden. Toen ze mij er later aan herinnerden, heb ik maar snel gezegd dat het een grapje was. Maar toch, ...

Vandaag ben ik in Ter Heide naar een uitzetting van minister Vandeuren geweest over zijn plan "Perspectief 2020". Men had mij gevraagd om er voor het geluid te zorgen. Om 21.30 uur fiets ik naar huis. Het regent pijpenstelen. Het is geen weer om een hond door te jagen. Na 200 meter fietsen ben ik al kletsnat. Nog 22 km en 800 meter te gaan langs Vlaamse wegen, in het pikkedonker.

Gelukkig is mijn fiets voorzien van de nodige verlichting, kwestie van goed gezien te worden. Onderweg maak ik me de bedenking dat ik er uitzie als een rijdende kerstboom met flikkerende kerstlichtjes.

Mijn gedachten dwalen af. Ik denk weer aan dat kerstverhaal.

Dat verhaal van Jef en Maria laat mij niet los. Ik maak mij de bedenking dat ik een koppige ezel ben om op zo'n laat uur nog met de fiets naar huis te rijden. Even moet ik lachen als ik vaststel dat een groot probleem al opgelost is. Achter de ezel in mijn verhaal moet ik al niet langer zoeken.

Ik fiets verder en denk na over de woorden van de minister en de reacties van de ouders. Wat bij mij is blijven hangen, is vooral de stem van bezorgde ouders die bang zijn om de warme thuis voor hun zoon of dochter te verliezen. Bang dat ze opnieuw op zoek moeten gaan naar een

plaats voor hun kind.

Is er voor hen nog plaats in de herberg met de rugzak die elk van hun kinderen zal krijgen? (Uit ervaring weet ik dat het dragen van een rugzak niet altijd even gemakkelijk is en zwaar kan zijn.)

Ik hoorde ook dankbaarheid in hun stem omdat ze hier in Ter Heide terecht kunnen met hun problemen. Ik wil niet oneerbiedig zijn, maar de vergelijking tussen Ter Heide en het vinden van het kerststalletje laat me niet los. Een mooie gedachte. Het stalletje, de kerstboom, kinneke Jezus (onze gasten), de ezel, ...

Ik fiets verder naar het westen, richting Paal. Ik beseft dat ik alweer een ontgoocheling rijker ben want, als ik me mijn gewijde geschiedenis nog goed herinner, kwamen al de wijzen uit het oosten. Daar ben ik dan jammer genoeg niet bij. Die 3 wijzen brachten wierook, goud en mirre mee. Nu ben ik helemaal zeker, want ik heb geen enkel van al deze attributen in mijn bezit. Spijtig.

Ik bedenk dan maar dat de wijzen de vrijwilligers moeten zijn. Zij hebben immers een hart van goud. Zij brengen elke week geschenken voor onze bewoners onder de vorm van wierook (lees fijne activiteiten). En met hun mirre (= soort olie en tevens het symbool voor het lijden - dit heb ik even opgezocht) verlichten zij het lijden van onze bewoners. Bah, dat klinkt niet goed. Foei Tony.

Vlug over naar iets vrolijker in het verhaal. Ik kom terecht bij de os. Over wie ik de rol van os wil toebedelen heb ik toch wel even moeten nadenken. Kwestie van niemand

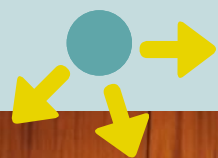
tegen het hoofd te stoten. Er zijn heel wat mensen in mijn omgeving die voor os kunnen doorgaan. Neen, je moet niet bang zijn. Ik ga geen namen noemen. Ik bedoel hiermee dat ik elke dag mensen zie die warmte geven en die onze bewoners met veel liefde omringen. Zij verwarmen het huis, onze stal. Ze zijn prominent aanwezig, groot(s). Zij doen onze gasten lekkere warme handschoenen en mutsen aan op koude winterdagen. Ze zijn sterk en trekken de kar, maken rechte voren en kijken niet om, er lopen hier veel ossen rond.

Als ik in Beringen over de brug van het kanaal rijd, stel ik vast dat de hemel al wat is opgeklaard. Ik kijk omhoog en zie zowaar een heldere ster (dit is zuiver gelogen). Ik volg ze, want toevallig moet ik toch die richting uit. Nog 4 km tot aan mijn herberg. Gelukkig mag ik wél nog binnen. Er is nog plaats.

Ik zet mijn kerstboom in de garage en bevrijd me van mijn natte kleren. In adamskostuum haast ik me onder de douche. Daarna kan ik het niet laten om nog even op dat knopje van de televisie te drukken om vast te stellen dat er toch niets interessants op is. Ik besluit dan maar naar bed te gaan. Mijn vrouw ligt al te slapen. Ik probeer haar niet wakker te maken. Stilletjes kruip ik naast haar. Hmmm, lekker warm. (Ik heb namelijk een privé-os, moet je weten). Ik schuifel stilletjes wat dichterbij. Ik doe mijn ogen dicht en rijd in gedachten nog even terug naar Zonhoven. Vermoedend zo blijkt, want al snel ga ik over tot het tellen van de schaapjes, 1 ... 2 ... 3 ... 4 ..., want die hadden we nog niet in onze stal.

En de Herder dan, hoor ik je denken? Awel, de hele weg had ik het gevoel dat Hij met me meereed en waakte over mijn veilige thuiskomst. Zo heeft iedereen zijn eigen herder, want er was er meer dan één.

Tony Antheunis, activeringscoördinator, campus Zonhoven

Ondersteunende communicatie 'op maat'

Communicatie is voor de mens één van de belangrijkste levensbehoeften.

Door middel van communicatie begrijpen we, worden we begrepen, brengen we een boodschap over of kunnen we invloed uitoefenen. Hierdoor komen we in een sociale relatie met anderen en kunnen we deel uitmaken van de maatschappij. Zo krijgen we een betere kwaliteit van bestaan.

Er bestaan verschillende communicatievormen.

Er is de gesproken en geschreven taal, maar ook symbolen, oogcontact, gezichtsuitdrukkingen en bewegingen spelen een belangrijke rol binnen het communicatiegebeuren. Wanneer communicatie niet of niet vlot verloopt, kan dat al snel leiden tot frustratie, of nog erger tot echt probleemgedrag.

In onze samenleving ligt het accent op communicatie via spraak en taal.

Bij mensen met een verstandelijke beperking verloopt communicatie vaak anders. Het gebruik van taal en spraak is meestal beperkt, er kunnen specifieke communicatiestoornissen zijn.

Motorische en zintuiglijke problemen

kunnen een grote invloed hebben op spraak of op het gebruik van taal. Bovendien verloopt sociale interactie vaak minder spontaan of anders.

Onze bewoners moeten vaak uitgedaagd worden om in contact te treden. We moeten hen meer tijd geven om te reageren. Communicatie met een persoon met een verstandelijke beperking vraagt van de communicatiepartner dan ook meestal een extra inspanning.

Om communicatie met mensen met een verstandelijke beperking goed te kunnen ondersteunen is het van belang een beeld te krijgen van hun communicatieve vaardigheden en beperkingen.

Binnen Ter Heide doen we dit aan de hand van een communicatieprofiel. Dit profiel bestaat uit een algemeen persoonsbeeld, voorbeelden van passieve en actieve communicatie uit dagdagelijkse situaties en de communicatiefuncties waarvan de persoon gebruik kan maken (vragen om hulp, weigeren/afwijzen, kiezen, ...).

Ook factoren die een invloed kunnen

hebben, zoals visus, gehoor en autisme worden vermeld.

Het is de logopedist die deze gegevens interpreteert en er een communicatieniveau aan koppelt. Dit niveau is een dynamisch gegeven.

Verschillende communicatieniveaus kunnen op verschillende momenten meer of minder naar voor treden. Bovendien kan iemand van het ene naar het andere niveau evolueren. Toch is het belangrijk een goed beeld te hebben van het globale niveau, om zo de best aangepaste ondersteuning te kunnen bieden. Hoe lager het communicatieniveau, hoe moeilijker de persoon zich kan uiten, maar ook hoe moeilijker hij de wereld begrijpt.

Bij personen die op het laagste communicatieniveau functioneren is het vaak aan de communicatiepartner om de communicatieve signalen te interpreteren.

Huilt iemand van pijn, honger of ongenoegen?

Is de mimiek een uiting van plezier of van ongenoegen?

De kwaliteit van de communicatie die men opbouwt met de bewoner is recht evenredig met de kwaliteit van de relatie met de bewoner.

Hoe beter men de bewoner kent, hoe juist de interpretatie.

Deze groep van bewoners heeft het heel moeilijk om de wereld rondom hen te begrijpen, waardoor angst of frustratie kunnen optreden.

Communicatieondersteuning bestaat hier uit aandacht voor lichamelijk contact, oogcontact, melodie en intonatie en voor het voorspelbaar aanbieden van prikkels, routines en activiteiten.

Soms in de vorm van herkenbare voorwerpen, met enkel als doel herkenbaarheid van de situatie te creëren.

Vooraf deze bewoners hebben vaak ook een grote behoefte aan contact.

Het is belangrijk de communicatieve signalen die zij daartoe uitzenden te blijven herkennen en de aandacht hiervoor niet te verliezen.

Communicatie en contactspelletjes zijn hier zeker op hun plaats.

Wanneer een bewoner verder evolueert, leert hij zijn wereld beter begrijpen.

Voorwerpen worden na veelvuldig aandienen in een passende situatie herkend.

Spraak heeft op dit niveau nog geen betekenis, maar door veelvuldig herhalen kan er wel woordherkenning optreden. Communicatieondersteuning kan op dit niveau worden geboden door systematisch hetzelfde voorwerp, hetzelfde woord of hetzelfde gebaar in de situatie aan te bieden.

Op deze manier wordt de situatie voor de bewoner duidelijker en kan de bewoner op termijn door het voorwerp, het woord of het gebaar te gebruiken zijn wensen kenbaar maken.

Binnen Ter Heide gebruiken we hierbij het principe van totale communicatie: er worden bewust tegelijkertijd verschillende vormen van communicatie ingezet om communicatie zoveel mogelijk te ondersteunen.

Zo wordt bijvoorbeeld bij drinken eerst

de beker aangeboden, vervolgens "drinken" gezegd en ten slotte een ondersteunend gebaar gebruikt, om aldus de communicatie het meest succesvol te laten verlopen.

De bewoner functioneert in een volgend communicatieniveau wanneer een verwijzende of symbolische betekenis wordt begrepen.

De beker krijgt dus de betekenis 'ik ga drinken', ook als het voorwerp zelf niet in beeld is.

Een belangrijke vereiste hierbij is objectpermanentie, het besef dat een voorwerp er ook is als je het niet meer kan zien.

Voorwerpen, afbeeldingen en gebaren kunnen in deze fase als verwijzers worden gebruikt om een situatie of activiteit aan te kondigen.

Bewoners die op dit niveau communiceren, kunnen zich verplaatsen buiten het hier en nu.

Bij deze bewoners kan er worden gewerkt met een takenbord, een activiteitenbord, een communicatieboek.

Zelden komen mensen met een ernstige verstandelijke beperking tot een niveau waarbij geen enkele communicatieondersteuning nodig is.

Dit vereist immers inzicht in de figuurlijke betekenis van de taal, men moet in dit geval bijvoorbeeld in staat zijn om spreekwoorden en gezegdes te begrijpen.

Binnen Ter Heide is het de taak van de logopedist om te streven naar verbetering of ontwikkeling van de functionele communicatie tussen de persoon met een beperking en zijn omgeving.

Vaak worden ondersteunende communicatiemiddelen in verschillende omstandigheden gericht aangeboden en ingeoeft.

Welk communicatiemiddel wordt in-

gezet (prenten, symbolen, gebaren, spraakcomputer, ...), hangt af van het communicatieniveau, maar ook van de verbale, motorische en zintuiglijke mogelijkheden of beperkingen van de bewoner.

Voor bewoners met specifieke noden gebeurt het inoefenen in een individuele setting.

We kiezen echter om zoveel mogelijk in groepjes te werken, ingedeeld vol-

gens communicatievorm of -niveau.

Op die manier kunnen er meer bewoners worden bereikt op hetzelfde moment en ontstaat er ook interactie tussen bewoners.

Zo hebben we communicatiegroepjes, gebarengroepjes, voorleesgroepjes en komt communicatie aan bod in multidisciplinaire activiteiten.

Hierbij laten we telkens nieuwe en leuke thema's aan bod komen, steeds gebonden aan een fijne activiteit.

Zodoende koppelen we het nuttige aan het aangename, tot algemene tevredenheid van onze bewoners.

Hilde Klompers en Bregje Hoogmartens, logopedisten, campus Zonhoven

Everts & Friends schenken 18.000 Euro

Vrijdag 11 oktober 2013 dankte Everts & Friends alle medewerkers en sympathisanten, die enthousiast meewerkten op de Charity Race van 21 juli 2013, met een feest in Ter Heide. Zondag 21 juli 2013 was een onvergetelijke dag met een record aantal toeschouwers. Ruim 350 vrijwilligers – waaronder 45 medewerkers en ouders van Ter Heide – ondersteunden de organisatie

Meer dan 30 bewoners van Ter Heide genoten voluit van het spektakel en waren in de mogelijkheid om samen met hun idool, Stefan Everts, op de foto te gaan en handtekeningen te

verzamelen. Het evenement bracht in totaal 50.000 EUR op. Als grootste begunstigde werd 18.000 EUR aan Ter Heide geschonken. De uitreiking van de cheques vond plaats tijdens het

dankfeest. Volgende begunstigde organisaties waren eveneens aanwezig: o.a. Een Hart voor Limburg, de Medi Clowns, Bednet, BKO-BLO Oosterlo en de Molse jeugdinstelling De Markt.

Gertie blijft aan Ter Heide denken

Gertie Bijmens was tot 2 jaar geleden één van de zeer enthousiaste leefgroepmedewerkers van Ter Heide. Na meer dan 20 jaar nam zij - met spijt in het hart - afscheid van Ter Heide om de interieurzaak YP Eurofix, die zij samen met echtgenoot Patrick uitbaat, uit te breiden.

Ter gelegenheid van de opening van hun nieuwe toonzaal, vroegen beide zaakvoerders, in plaats van een geschenk, een vrije bijdrage aan Ter Heide en Beukenveld, een collega-voorziening. Een driehonderdtal genodigden, waaronder een aantal voormalige collega's van Ter Heide, tekenden present voor de feestelijke opening van deze prachtige zaak. Fier mochten wij Ter Heide aan de aanwezigen voorstellen. We kunnen het financiële extraatje voor onze bewoners zeker gebruiken. Dank aan allen die dit mogelijk maakten!

Nieuwe voorzitter Gezellen

Op 8 oktober laatstleden werd Rik Spaepen unaniem als nieuwe voorzitter van de Gezellen aangeduid.

We kennen Rik niet alleen vanuit zijn lidmaatschap van de Stuurgroep Gezellen, maar vooral als de man achter de vele prachtige filmpjes, die hij bij diverse gelegenheden voor Ter Heide heeft gerealiseerd. Het is iemand die Ter Heide intussen dan ook door en door kent. We wensen Rik alle suc-

ces toe bij zijn nieuwe opdracht. Tevens willen we Jean Vanempen, zijn voorganger, danken voor zijn jarenlange inzet voor de Gezellenwerking. Mede dankzij de inspanningen van Jean is de Gezellenwerking immers een begrip geworden binnen Ter Heide.

Exclusieve lifestyle beurs

Mercedes-garage Claes en Zonen Tongeren vierde 7de verjaardag

Mercedes-garage Claes en Zonen Tongeren vierde eind oktober haar zevende verjaardag met een exclusieve lifestylebeurs. De beurs werd 's morgens geopend met een ontbijt, waarbij de Lions Tongeren voor de uitvoering

zorgden en de standhouders van de lifestylebeurs alle kosten van het ontbijt voor hun rekening namen. Hierdoor konden de inkomsten van het ontbijt integraal naar het goede doel, in deze Ter Heide. De beurs werd 's

avonds feestelijk beëindigd met een muziekoptreden van Xpress Delivery en de plechtige overhandiging van een cheque uit handen van Peter Bosmans, zaakvoerder van Claes en Zonen Tongeren NV.

Mosselfestijn 22 & 23 februari

Wielerclub De Jokers nodigen u allen uit op hun jaarlijks Mosselfestijn, ten voordele van Ter Heide

Zaterdag 22 en zondag 23 februari 2014 te Zonhoven in de feestzaal.

Voorinschrijving en info bij Christel Vandenheuvel, 011/819400 of christelvandenheuvel@terheide.be

Rolstoelschommel voor campus Zonhoven

Rotary Zonhoven, die jaarlijks een project van Ter Heide financieel ondersteunt, engageerde zich om, samen met Live a Life en de technische school Sint-Lodewijk Genk, een tweede rolstoelschommel te produceren voor de bewoners van de campus Zonhoven.

De leerlingen van het 5de, 6de en 7de jaar waren, na het bekijken van het filmpje van de rolstoelschommel met een bewoner, zo enthousiast over

het project dat zij de handen in elkaar sloegen om tijdens hun vrije woensdagmiddag aan de schommel te werken.

Rotary Zonhoven volgde dit uniek project van het begin tot het einde mee door deze actie te organiseren en financieel te ondersteunen.

Voor Sint-Lodewijk was dit een uitgelezen kans om hun vaardigheden te bewijzen, met een link naar de sociale sector die

een positieve meerwaarde voor de leerlingen betekende.

In aanwezigheid van de leerlingen en betrokken leerkrachten van Sint-Lodewijk, Rotary Zonhoven, Live a Life Stevoort en bewoners en medewerkers van Ter Heide vond dinsdag 19 november 2013 de feestelijke inhuldiging van de rolstoelschommel plaats.

De leerlingen ontvingen een welgemeend applaus voor hun inspanningen en waren fier aanwezig te zijn tijdens deze inhuldiging in Zonhoven. Met dank aan Rotary Zonhoven.

Recordopkomst voor Cambatoer

De Jokers, een wielierclub uit Genk, organiseren jaarlijks de 'cambatoertocht' in samenwerking met de firma Camba en Fietspromo vzw, een mountainbiketocht ten voordele van Ter Heide.

Het is duidelijk dat dit initiatief aanslaat bij de mountainbikers. Bijna jaarlijks stijgt het aantal deelnemers met dit jaar een recordopkomst van maar liefst 1500 inschrijvingen. De wielierclub De Jokers slagen er jaarlijks in de deelnemers een aantrekkelijk parcours aan te bieden. Ook de bevoorrading, bewaak-

te fietsenstalling en de uitpijling waren dik in orde. Alle deelnemers kregen na afloop een T-shirt aangeboden. Gewoonweg een "Topeditie".

Het organisatie team wenst iedereen van harte te bedanken voor hun medewerking en ondersteuning.

Eén van de uitspraken van een deelnemer:

"de sfeer, het entourage, de vriendelijkheid die ik mocht opsnuiven vanwege alle medewerkers en familieleden vanuit Ter Heide was "chapeau" ! Proficiat".

Men kan alles nog eens herbeleven door te kijken naar het filmpje op www.pinbike.com/video/334776 en via www.youtube.com/watch?v=GXbGRlFEA8

Komen eten 29 maart 2014

Feestzaal Zonhoven, 18.00 u, voorafgaand inschrijven

Woordje van de redactieraad

Aan dit decembernummer werd wederom hard gewerkt, niet alleen door ons als redactieraad, maar ook door vele anderen.

Wij ontvingen immers tal van spontane artikels en foto's, oproepen, weetjes en persoonlijke ervaringen, zowel van ouders, medewerkers als vrijwilligers, waardoor Ter Heide nieuws weer écht een magazine 'voor en door Ter Heide' werd.

Dit hielp ons ook in dit nummer een sfeerbeeld van Ter Heide te scheppen. De laatste jaren wijzigde zowel binnen Ter Heide als binnen de maatschappij zeer veel. Ontwikkelingen volgen elkaar snel op. Informatie bereikt ons via allerlei kanalen. Mensen willen betrokken worden en mee beslissen. De verwachtingen en kwalitatieve eisen worden steeds hoger, dit geldt ook voor Ter Heide nieuws.

Het laatste jaar hebben we een grote vernieuwing doorgevoerd. Het nieuwe Ter Heide nieuws, dat er volgens ons zeker mag zijn, hebben jullie intussen al een aantal keren in handen gekregen.

Dit resultaat hadden we nooit kunnen realiseren zonder de inbreng van Bart Hiemeleers.

Hij was immers de drijvende kracht achter de hele vernieuwingsoperatie. Niet alleen financierde Bart de grafische ondersteuning voor het jaar 2013. Samen met Gert Vos, die het grafisch ontwerp op zich nam, slaagden ze erin de warme thuis die Ter Heide is in een prachtige lay-out te gieten. Hun externe kritische blik heeft ons ook een eind op weg geholpen. We willen Bart en Gert hartelijk danken voor deze bijdrage.

Ook van de hele redactieraad werden de nodige inspanningen gevraagd. De manier van werken diende aangepast. Vooral organisatie en planning dien-

den te worden bijgestuurd. De inhoud van het magazine moet immers ongeveer een maand voor druk al helemaal vastliggen. Voor last minute artikels is er nu veel minder ruimte dan vroeger. Ook jullie bijdrage krijgen we daarom graag lang genoeg op voorhand. De deadline voor de maart-editie is intussen vastgelegd op 12 februari 2014.

Bijdragen kunnen via verschillende wegen bij de leden van de redactieraad terecht komen. (met voorkeur van een getypte versie, via mailverkeer) Dit kan via de afgevaardigde van de campus:

Genk: lieve.vandersmissen@terheide.be

Zonhoven: tony.antheunis@terheide.be

Borgloon: cynthia.gilissen@terheide.be

Tongeren: guido.massonnet@terheide.be

Vragen, opmerkingen, reacties, suggesties en artikels kunnen worden bezorgd aan hilde.kubben@terheide.be

COLOFON

Ter Heide nieuws

nummer 4, 2013, verschijnt 4 maal per jaar

Redactieraad: Hilde Kubben, Leon Van Es, Nicole Vanempen, Tony Antheunis, Cynthia Gilissen, Isabelle Saint-Georges, Guido Massonnet en Lieve Vandersmissen

Grafische vormgeving:

Gert Vos & Bart Hiemeleers (Gezel)

Verantwoordelijke uitgever:

Lieve Vandersmissen, Klotstraat 125, 3600 Genk

Kantoor afgifte: Hasselt 1 B-789

Ter Heide campus Genk

Klotstraat 125, 3600 Genk

Tel. 089 32 39 30, Fax. 089 30 62 50

Ter Heide campus Zonhoven

Jacob Lenaertsstraat 33, 3520 Zonhoven

Tel. 011 81 94 00

Ter Heide campus Brikhof

Brikhof 68, 3840 Borgloon

Tel. 012 26 08 50

Ter Heide campus Henisberg

Baversstraat 32, 3700 Tongeren

Tel. 012 39 83 80, Fax. 012 39 83 99

www.terheide.be info@terheide.be

Ter Heide

WAAR IEDEREEN BIJZONDER IS

Activiteitenkalender

Kaart- en kienavond Zonhoven
7 februari 2014

Mossselfestijn Wielerclub De Jokers
22 en 23 februari 2014

Kaart- en kienavond Tongeren
21 maart 2014

Ter Heide tocht WSV-Winterslag vzw
22 maart 2014

Komen eten
29 maart 2014

